

dem fremdeles og er forpligtet til at svare dem til evige Tider tillige med, hvad der senere allernaadigst maatte blive dem paalagt. Nu paalægge vi dem allernaadigst en ny Skat, Ejendomsskylden, men den er paalagt ud fra et andet Grundlag end de hidtil værende Hartkornsskatter, som den delvis afløser. Det træffer sig nu saaledes, at paa en Del af disse Ejendomme er der bygget en hel lille Villaby, altsaa have disse Ejendomme fuldstændigt forandret Karakter. Paa den Del af den, som senere er blevet bebygget, ligger nu ret betydelige Villaer, som ville faa en ret betydelig Ejendomsskyld, som ganske forandrer den beskatningsmæssige Stilling, denne Jord hidtil har haft. Paa den anden Side bliver der en Del Markjord tilbage, hvor alt bliver ved det gamle. Skal man nu uden videre kunne forlange, at den Mand, som slet ikke mere er Ejer af Jorden, men som kun i sin Tid har paataget sig de faste Ejendomsbyrder derpaa, nu ogsaa skal betale Ejendomsskylden for alle de Villabygninger, der ere opførte der? Jeg synes dog, at selv om det maaske er en velstaaende Godsejer, det drejer sig om, er det dog en vel stræng Fordring. Jeg kan ikke tænke mig, at det er Hensigten med denne Skat at forandre Forholdet til den Side.

Derimod er jeg nærmest enig med den ærede Finansminister i den almindelige Betragtning, han fremsatte, at der ikke var nogen Grund til at give det Gods, som en Gang havde paataget sig en Forpligtelse, en ligefrem Foræring, hvad det vilde blive, hvis mit Forslag blev vedtaget. Det indrømmer jeg i og for sig Rigtigheden af, men jeg har ikke selv dristet mig til at finde en Form, hvorunder man kunde bestemme, at den tidligere alene skattepligtiges Byrde i det Tilfælde, jeg nævnedes, skulde undergaa en saadan Reduktion, at hans fremtidige Byrde kunde siges i al Almindelighed at falde sammen med de hidtilværende Hartkornsskatter. Byrden maa jo forblive hos den, som en Gang har Ydelsespligten og maa godtgøres den, som faar en ny Byrde paalagt, og som en Gang i Tiden har frigjort sig for Byrden og betalt Ejendommen med det for Øje.

Nu vilde jeg gerne rette mig efter den ærede Ordførers Henstilling om at tage dette Ændringsforslag tilbage, men før jeg gør det, kunde jeg alligevel ønske et Tilsagn fra den ærede Finansminister — for øvrigt ogsaa fra Udvalget, men særlig fra Finansministeren, som har flere Hjælpe-

kilder til sin Raadighed end vi andre — om han ikke vilde bestræbe sig for til 3die Behandling at skaffe noget mere Klarhed i dette Forhold, end der nu er. Thi i al Almindelighed at sige, at det er et rent privatretligt Forhold, og at man nu giver en Lov, og at Folk saa kunne slaas om, hvordan det skal være, det tilfredsstiller ikke mig, og jeg synes heller ikke, det kan tilfredsstille Lovgivningsmagten, naar den først er sig bevidst, at der eksisterer et saadant Forhold. Men kan den ærede Finansminister med de Hjælpebidder, der staa til hans Raadighed og sin egen Tænkning komme til et Resultat, saa at Loven ikke kommer til at virke, som jeg har forudsat det, nemlig saaledes, at den ene af Parterne absolut frigøres for Byrden, medens den anden Part lige saa sikkert faar den lagt paa sig — kan han komme til et saadant Resultat til 3die Behandling, skal jeg være tilfreds dermed; men kan han ikke det, vil jeg gerne have hans Tilsagn om, at han vil søge en Løsning af Spørgsmaalet ved en Redaktion paa det ene eller det andet Punkt af Loven — det kommer mig ikke an paa hvor — saaledes, at den Hensigt nogenlunde kan opnaas, som er tilsigtet her, og som jeg haaber, den ærede Finansminister nu er bleven klar over, og hvorom baade han og Udvalget, hvis de ville, kunne faa nærmere Oplysning ved Forhandling med mig. Dette Tilsagn om en af Delene, enten om at Forslaget ikke vil blive til en virkelig urimelig Uretfærdighed, eller at man vil forsøge paa under en eller anden Form at løse Forholdet tilfredsstillende, vil jeg gerne udbede mig hos den ærede Finansminister. Kan jeg faa det, skal jeg gerne tage Ændringsforslaget tilbage ved denne Behandling og haabe, at det maa finde sin Løsning ved 3die Behandling.

Dalsgaard: De ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) fremsatte i Gaar den Mening, at der var noget inkonsekvent i Affattelsen af vort Ændringsforslag Nr. 3 til § 2 om, at Besætning, Inventar o. s. v. skulde undtages fra Vurderingen til Ejendomsskyld, idet vi ikke behandlede Landejendomme og industrielle Ejendomme ens. Jeg tror ikke, det er rigtigt, og jeg kan i hvert Fald ikke erkende, at de Herrer have paavist, at der er nogen virkelig Modstrid til Stede mellem den Maade, hvorpaa vi foreslaa Landejendomme behandlede, og den Maade, hvorpaa vi foreslaa Industri-